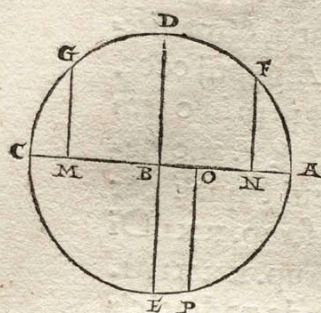

uulo circulo rectis lineis persimiles existant. Erit igitur FDG circumferentia part. $xc.$ scrup. $xxxv.$ quarum circuli $ADCE$ sunt $ccclx.$ auferes à medio motum MN partem unā, scrup. $xl.$ quare $ABCE$ est part. $ii.$ scrup. $xx.$ & GEP partium $clv.$ scrup. $xxxiiii.$ adiciens MO partem unam, scrup. $ix.$ quo circa & reliqua, part. $cxiii.$ scrup. $li.$ PAF , reliquam ON addet scrup. $xxx.$ quarum similiter est AB scrup. $lxx.$ Cum uero tota $DGCEP$ circumferentia fuerit partium $cc.$ scrup. $lis.$ & EP excessus semicirculi partium $xx.$ scrup. $lis.$ Erit igitur BO tanquam

recta per Canonem subtenlarum in circulo lineorum par. $356.$ quarum est $AB, 1000.$ sed quarum AB scrupulorum est $lxx.$ erit BO scrup. $xxiiii.$ ferè, & BM posita est scrup. $l.$ Tota igitur MB scrupulorum est $lxxiiii.$ & reliqua NO scrup. $xxvi.$ Sed in præstructis erat MB pars $i.$ scrup. $ix.$ & reliqua NO scrup. $xxx.$

desunt hic scrup. $v.$ quæ illic abundant. Reuoluendus est igitur $ADCE$ circulus, quousq; partis utriusq; fiat cōpensatio. Hoc autem factum erit, si DG circumferentiā capiamus partium $xl.$ $lis.$ ut in reliqua DF sint part. $xlvi.$ scrup. $v.$ Per hoc enim utriusq; errori uidebitur esse satisfactū, ac cæteris omnibus. Quoniam à summo limite tarditatis D sumpto principio, erit anomalie motus in primo termino tota $DGCEPAF$ circumferentia partium $cccxi.$ scrup. $lv.$ In secundo DG part. $xl.$ $lis.$ In tertio $DGCEP$ partium $cxviii.$ scrup. $liii.$ Et quibus AB fuerit scrupulis $lxx.$ erit in primo termino BN prosthaphæresis adiecticia iuxta præhabitas demonstrationes scrupulorum $lii.$ In secundo MB scrup. $xlvi.$ $lis.$ ablatiua. Atq; in tertio termino rursus adiectiua BO scrup. ferè $xxi.$ Tota igitur MN colligit in primo intervallo partem unam, scrup. $xl.$ tota quoq; MB in secundo intervallo partem unam, scrup. $ix.$ quæ satis exacte conueniunt obseruatis. Quibus etiam patet anomalia simplex in primo termino part. $clv.$ scrup. $lvii.$ $lis.$ In secundo part. $xxi.$ scrup. $xv.$ In tertio part. $xcix.$ scrup. $ii.$ quod erat declarandum.

Quæ

Imili modo, quæ de mutatione obliquitatis signifi-
ri & æquinocetialis exposita sunt, comprobabimus
recte se habere. Habuimus enim ad annum secun-
dum Antonini apud Ptolemæum anomaliam sim-
plicem examinatam partium $xxi.$ & quartæ, sub qua reperta
est obliquitas maxima partium $xxiiii.$ scrup. $li.$ secundorum
 $xx.$ Ab hoc loco ad nostrum obseruatum sunt anni circiter $m.$
 $ccclxxvii.$ in quibus anomalie simplicis locus numeratur
part. $cxlv.$ scrup. $xxiiii.$ ac eo tempore reperitur obliquitas
part. $xxiiii.$ scrup. $xxviii.$ cum duabus ferè quintis unius scrupuli.
Super quibus repetatur ABC circumferentia zodiaci, uel pro
ea recta propter eius exiguitatem, & super ipsam anomalie sim-
plicis hemicyclium in B polo, ut prius. Sitq; A maximus declina-
tionis limes, C minimus, quorum scrupulorum differentiam. Assumatur ergo A
 B circumferentia parui circuli partium $xxi.$ scrup. $xv.$ & reliqua quadrantis B
 D partium erit $lxviii.$ scrup. $xl.$ Tota autem EDF secundum numerationē
part. $cxlv.$ scrup. $xxiiii.$ & reliqua DF part. $lxxvi.$ scrup. $xxix.$ Demittantur EG & FK perpendi-
culares diametro ABC . Erit autem GK circumferentia maximi cir-
culi, propter differentiam obliquationum à Ptolemæo ad nos
cognita, scrup. primorum $xxii.$ secundorū $lvi.$ Sed GB rectæ
similis, dimidia est subtendentis duplum ED , siue ei æqualis par-
tium $932.$ quarum fuerit ac instar dimetientis part. $2000.$ quarū
esset etiam KB semissis subtendentis duplum DF part. $973.$ datur
tota GK partium earum $1905.$ quarum est AC $2000.$ Sed quarum
 GK fuerit scrup. primorum $xxii.$ secundorū $lvi.$ erit AC scrup.
 $xxiiii.$ proxime, inter maximam minimamq; obliquitatē dif-
ferentia quam perscrutati sumus. Qua constat maximam fuisse
obliquitatem inter Timocharim & Ptolemæum partium $xxiiii.$
scrup. $li.$ cōpletorū, atq; nunc minimā appetere partium $xxiiii.$
scrup.

